

**Západočeská univerzita v Plzni
Ústav umění a designu**

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ KNIHA DETEKTIVNÍCH PŘÍBĚHŮ

AGATHA CHRISTIE: DESET MALÝCH ČERNOUŠKŮ

Petra Víznerová

Plzeň 2012

Západočeská univerzita v Plzni
Ústav umění a designu

Oddělení výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika-Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ KNIHA DETEKTIVNÍCH PŘÍBĚHŮ

AGATHA CHRISTIE: DESET MALÝCH ČERNOUŠKŮ

Petra Víznerová

Vedoucí práce: M.A. Barbara Šalamounová

Oddělení výtvarného umění

Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2012

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2012

.....

podpis autora

Obsah

1. ÚVOD	7
1.1 Přesně definované téma.....	7
1.2. Důvod jeho volby	7
1.3. Přesně definovaný cíl práce.....	13
2. HLAVNÍ STATĚ	14
2.1. Proces přípravy	14
2.2. Proces tvorby	21
2.3. Technologická specifikace.....	22
2.4. Popis díla	23
2.5. Dílo v kontextu daného oboru	24
3. ZÁVĚR	28
3.1. Zhodnocení vlastního díla	28
4. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	30
4.1. Knižní a periodická literatura.....	30
4.2. Internetové zdroje	31
5. RESUMÉ	39
6. SEZNAM PŘÍLOH	40

1. Úvod

1.1 Přesně definované téma

Téma mé bakalářské práce zní: Ilustrovaná kniha detektivních příběhů. Konkrétně jsem si vybrala knihu *Deset malých černoušků*¹, jejíž autorkou je Agatha Christie².

1.2. Důvod volby tématu

Ještě než byla zveřejněna konkrétní témata, měla jsem v úmyslu si vybrat spíše ilustraci, než například cyklus grafických listů, protože mám raději „praktičtější“ témata, také by se dalo říci více zaměřená na užité umění. Nerada dělám věci „do šuplíku“, preferuji, když se dají nějak využít a nejsou jen „uměním pro umění“.

I když vím, že mnou ilustrovaná verze „Deseti malých černoušků“, se patrně nikdy nedostane k širší veřejnosti, přeci jen je to věc, která má svůj užitek, když ji například někomu daruji, třeba si ji rád přečte a nezaloží ji někam do desek, kde už ji nikdy nikdo neuvidí.

Krom toho si myslím, že ač žijeme v době masivní digitalizace, papírová kniha je pořád živoucím médiem.

Kromě ilustrace jsem zpočátku ještě zvažovala téma, které by více souviselo s grafickým designem a vizuální komunikací, jelikož mě tento obru dříve velice zajímal. Nakonec jsem se však rozhodla pro ilustraci. Vzhledem k tomu, že

¹ CHRISTIE, Agatha. *Deset malých černoušků*. 4. vyd. Praha: Euromedia group-Knižní klub, 2009. ISBN 978-80-242-2577-7.

² 1890-1976, britská autorka detektivní literatury.

výsledkem mé práce bude kompletní kniha, stejně se oblasti grafického designu nevyhnu.

Téma detektivní literatury jsem si vybrala, protože jsem si nic podobného zatím nevyzkoušela a zajímá mě. Mám ráda temnější témata, jako jsou horory a detektivky. K mým oblíbeným autorům literatury patří E. A. Poe³, H. P. Lovecraft⁴ nebo právě Agatha Christie.

Detektivní literatura je žánr, ve kterém obecně vychází velmi málo titulů doplněných o ilustrace, a to je myslím škoda. Mnoho detektivek, zvláště těch klasičtějších, mezi které si dovolím zařadit právě dílo A. Christie, hodně pracuje s atmosférou a právě ta jde ilustrací dobře umocnit.

Obrazovým doprovodem textu lze též usměrnit fantazie čtenáře. Ilustrace může obohatit knihu o nový rozměr, dají se v ní ztvárnit myšlenky jednotlivých postav - vraha či obětí a dalších. Právě s detektivním příběhem se dá vhodně pohrát, neboť většinou nebývá určen pro dětského čtenáře, proto výtvarník může více popustit uzdu své fantazii, ilustrace nemusí být přísně popisná (tzn. zobrazovat to, co se děje v textu), jak je tomu u knih pro nejmenší čtenáře, naopak může být až zcela abstraktní a pouze dokreslovat atmosféru knihy.

Právě bohatost ilustračních možností mě nakonec přivedla k volbě detektivní literatury.

Rovněž jsem toho názoru, že úloha ilustrace se věkem mění. V minulosti byly ilustrované knihy pro dospělé běžným jevem, zatímco v současnosti je tomu právě naopak a myslím si, že hodně lidí se domnívá, že ilustrovaná kniha musí

³ 1809-1849, americký básník a prozaik, bývá považován za zakladatele moderního hororu a detektivní literatury.

⁴ 1890-1937, americký básník a spisovatel, věnoval se především žánru horou, fantasy a science-fiction.

být automaticky knihou pro děti. Samozřejmě, že hlavním důvodem toho, proč dnes nevychází téměř žádná ilustrovaná literatura pro dospělé, je snaha minimalizovat výrobní náklady. Naštěstí ale postupně dochází k určitému zlepšení, paradoxně i díky velkému rozvoji knih elektronických, které nejsou závislé na tisku, a proto se jejich doplnění o ilustrace tolik neprodraží.

A snad i kvůli tomu, že se dnes jedná o jev celkem výjimečný, jsem se rozhodla ilustrovat knihu pro dospělé, a ne pro dětského čtenáře.

Konkrétní knihu jsem si vybrala po dohodě s vedoucí mé práce M. A. Barbarou Šalamounovou⁵. Jde o dílo poměrně známé, v České republice však zatím nikdy nevyšlo v ilustrované podobě. Protože jde o dílo velmi oblíbené a převedené do mnoha podob, od divadelní hry, přes film po počítačovou hru, přišlo mi zvláštní, že se mu u nás žádný ilustrátor ještě nevěnoval.

Ač byla tato kniha první, která mě napadla, zvažovala jsem zpočátku ještě jiné tituly - například povídku *Specialita šéfkuchaře* od Stanleyho Ellina⁶ a knihu *Osm ran z lásky*⁷ jenž popisuje skutečné zločiny spáchané v Čechách za první republiky. Tato kniha mě ale nakonec odradila svou příliš komplikovanou strukturou.

Vrátila jsem se tedy ke svému prvotnímu nápadu *Deseti malým černouškům*. Líbí se mi psychologická stránka příběhu. Autorka hodně pracuje s emocemi a myšlenkami postav.

⁵ Narodena 1964, česká ilustrátorka a animátorka

⁶ 1916-1986, americký autor detektivních románů a povídek

⁷ MACH, Jan a MAŘAN, Jindřich. *Osm ran z lásky aneb Český pitaval: hrdelní zločiny a procesy z počátků první republiky. [Část] 1.* 1. vyd. Praha: Condor International, 1994. 207 s.

Kniha k ilustraci přímo vybízí velkým počtem různorodých postav, které v ní vystupují - od služky, přes mladou učitelku tělocviku až po staříčkého generála, a také silnou atmosférou.

Kniha je pro mě přitažlivá i zajímavým rozporem formy a obsahu, ač v knize dojde k deseti vraždám, je napsána jemně a žensky. A ačkoliv jsou některé vraždy velmi brutální, nejsou popsány tak, že by to v člověku vyvolávalo odpor či pocit zhnusení.

Hlavním motivačním faktorem mého výběru bylo to, že si s knihou mohu po ilustrační stránce pěkně „vyhrát“, nabízí mi mnoho způsobů řešení samotných obrazů i celkové knižní úpravy. Díky tomu že, jak jsem se již zmínila, u nás nevyšla ilustrovaná verze, mám poměrně volnou ruku a nemusím se bát, že bych někoho kopírovala.

Dle mého názoru je kniha velmi vhodná pro dospívající čtenáře, neboť dobře rozvíjí fantazii a kombinační myšlení. Autorka nechává čtenáře až do poslední chvíle v napětí, kdo je vrahem. Nepředkládá čtenáři všechno rovnou, jak je zvykem v dnešních detektivkách a pracuje pouze s rozumem a logickými úvahami a ne s moderními metodami, jaké vidíme ve filmových seriálech typu Kriminálka New York, Miami a podobně.

Na rozdíl od těchto filmů pracuje více s atmosférou než s konkrétním popisem zavražděného a hektolitry krve, a přesto není tato kniha o nic míň napínavá.

I díky tomu se jedná o knihu nadčasovou, kterou mohou mít stejně rády babičky i jejich dospělá vnoučata.

Dalším z důvodů proč jsem zvolila tuto knihu je prostý fakt, že jí mám velmi ráda a ač jsem ji četla několikrát, neustále se k ní vracím.

Samotný děj románu se odehrává na Černochově ostrově, kam přijede osm hostů různého věku a společenského postavení, které sem z různých důvodů pozvali pan a paní Namyovi. S těmito hostiteli se však nikdy nesetkáme, neboť později vyplyne, že ve skutečnosti vůbec neexistují. Kromě osmi hostů jsou na ostrově přítomni ještě manželé Rogersovi- komorní a kuchařka. Na úvodní večeři jsou všichni přítomní osloveni hlasem z nahrávky a hlas neznámého hostitele každého z nich obviní z vraždy, kterou v minulosti spáchal. Postupně všichni dočasní obyvatelé ostrova umírají za nejasných okolností přesně podle dětské říkanky „Deset malých černoušků“. Po několika dnech na ostrov přijede převozník a najde už jen deset mrtvých těl, přičemž snahy o vypátrání vraha končí neúspěšně, neboť celá událost je opředena velkým tajemstvím.

Pro zajímavost uvádím text říkanky:

Deset malých černoušků hostil děda Vševed,
jeden z nich se zakuckal, zbylo jich jen devět.
Devět malých černoušků chtělo sypat kosům,
jeden se včas nevzbudil, zbylo jich jen osm.
Osm malých černoušků vyšlo si hrát před dům,
jeden z nich se potloukl, zbylo jich sedm.
Sedm malých černoušků šlo našťípat klest,
jeden z nich se posekal, zbylo jich jen šest.
Šest malinkých černoušků chtělo vybrat med,
čmelák píchl jednoho, zbylo jich jen pět.
Pět malinkých černošků k soudu spolu míří,
jeden z nich se soudcem stal, zbyli jenom čtyři.
Čtyři malí černoušci nechali všech pří,

jeden z nich šel pasti klást, do světa šli tři.

Tři malincí černoušci šli ulovit lva,

medvěd sežral jednoho, zbyli jenom dva.

Dva malincí černoušci chodili dvě hodiny,

jeden klesl na skále, a tak zbyl jen jediný.

Jeden malý černoušek vztek měl na svět zrádný,

proto se sám oběsil - a tak nezbyl žádný.⁸

Autorka této knihy Agatha Christie (celým jménem Agatha Mary Clarissa lady Mallowanová, rozená Millerová- příjmení Christie pochází z jejího prvního manželství s důstojníkem Archibaldem Christie) se narodila v roce 1890 v Anglii, pochází z kraje Devon, kde se mimo jiné odehrává i děj „Černoušků“.

Základní vzdělání získala doma, ve viktoriánské rodině, ze které pocházela, poté odjela pokračovat ve studiích do Paříže. Kromě psaní se věnovala i zpěvu a hře na klavír. Kvůli tomu, že byla ostýchavá se však rozhodla pro kariéru spisovatelky.

V průběhu první světové války působila jako dobrovolná zdravotní sestra, získala tak mnoho znalostí o lécích a jedech, které pak mohla zúročit ve svém díle. V roce 1926, poté co jí její první manžel oznámil, že se s ní rozvádí, Agatha Christie na 11 dní zmizela. Tato událost je dodnes opředená záhadou

⁸ Překlad J.Z.Novák

CHRISTIE, Agatha. *Deset malých černoušků*. 4. vyd. Praha: Euromedia group-Knižní klub, 2009. ISBN 978-80-242-2577-7.

a v roce 1979 byl o ní dokonce natočen film „Agatha“ v hlavních rolích s Vanessou Redgraveovou a Dustinem Hoffmanem.

Je autorkou sedmdesáti detektivních románů, divadelních her a dále několika souborů detektivních povídek, několik knih napsala rovněž pod pseudonymem Mary Westmacott. Její knihy byly přeloženy do více než stovky jazyků. Agatha Christie je také autorkou dvou autobiografií. Její divadelní hra *Past na myši* je v současnosti nejdéle hranou divadelní hrou na světě (v Londýně je bez přerušení uváděna od roku 1952 až dodnes).

Vytvořila několik legendárních a velmi oblíbených literárních hrdinů, k nejznámějším patří detektiv Hercule Poirot, který vystupuje v celkem 33 knihách a 54 povídkách.

Uvádí se, že je druhou nejprodávanější spisovatelkou na světě, předstihl ji pouze William Shakespeare.

Agatha Christie zemřela přirozenou smrtí v roce 1976, ve věku 85 let.

1.3. Přesně definovaný cíl práce

Cílem mé práce je doplnit toto známé literární dílo o ilustrace. Protože jde o text poměrně známý a dalo by se říci, že dnes už klasický, chtěla bych ho svým obrazovým doprovodem ozvláštnit, posunout dej tohoto románu do poněkud jiné roviny.

Vzhled knihy bych chtěla pojmout tak, aby byla atraktivnější i pro mladé čtenáře od patnácti let.

Mým cílem je, aby kniha byla výtvarně různorodá a přitom celistvá a aby má úprava text doplnila, ale nezastínila. Rovněž zpracovávám knihu tak, aby se nejednalo o bibliofilní vydání a přesto byla kniha zajímavá a kvalitně pojednaná.

Výtvarná úprava knihy spočívá v celostránkových ilustracích s komiksovými prvky včetně zpracování obálky, předsádky.

2. Hlavní stať

2.1. Proces přípravy

První, co jsem pro přípravu své bakalářské práce udělala, bylo několikeré čtení a také rozbor díla, které ilustruji. Prošla jsem si několik tuzemských vydání *Deseti malých černoušků* a vyhledala jsem si základní údaje o životě Agathy Christie.

Také jsem si důkladně prostudovala samotnou knihu, abych zjistila, jak je strukturovaná a jaké okamžiky děje na mě působí jako nejdůležitější a bylo by tedy vhodné doplnit je o ilustraci.

Snažila jsem se zjistit, do jaké doby a prostředí je dílo zasazeno a více se informovat, jak to v daném anglickém kraji vypadá, jaký je tam ráz krajiny a podobně. Ve své práci neusiluji o zobrazení dobového prostředí, ale zároveň jsem nechtěla vytvořit prostředí vysloveně „mimo realitu“. Rovněž jsem si vyhledala vzhled oblečení, dopravních prostředků a ostatních věcí, které se v knize objevují. Nešlo mi o to přesně jednotlivé předměty či budovy kopírovat, ale zjistit, jakou by měly mít přibližně podobu a tu pak konfrontovat s vlastní představou o dané věci.

Svou práci jsem začala úvahou o počtu a umístění jednotlivých ilustrací. Postupně jsem si prošla různými stádii, zkoušela jsem ilustrace dvoustranné, malé ilustrace pro každou část kapitoly či ilustrace rozmístěné přímo v textu. Nakonec mě poměrně komplikovaná struktura knihy, kdy je každá kapitola

složena z více drobných částí a jedna situace je téměř vždy popisována očima několika postav, přivedla k ilustraci, která využívá komiksové prvky (viz příloha 1).

Tomuto řešení však předcházelo ještě několik postupných kroků. Jak už jsem se zmínila dříve, mým úplně prvotním nápadem bylo ilustrovat každou část kapitoly zvlášť, a k tomu ještě každou kapitolu doplnit o ornamentálně pojednanou dvoustranu. Toto řešení jsem však zavrhla, neboť by už tak členitý text byl ještě více rozmělněn.

Původně jsem také uvažovala, že bych z ilustrací úplně vypustila přítomnost figur a soustředila se pouze na prostředí, nakonec jsem se však dostala k řešení úplně opačnému, kdy hlavní roli hrají hrdinové knihy a prostředí je v ilustracích pouze jakousi kulisou a je zredukováno na minimum.

Dále mě napadlo ilustrace pojednat jako pás filmových okének, jež by probíhal nad textem, toto řešení jsme s mou vedoucí vyloučily, protože jsme usoudily, že by po čase čtenáře nudilo, neboť by nenastal žádný moment překvapení.

Zkusila jsem se tedy vrátit k základnímu konceptu, který mám napsán i v zadání své bakalářské práce - k celostránkovým ilustracím. Napadlo mě zkusit rozehrát v ilustracích ještě jeden příběh „navíc“ a knihu tak obohatit.

První myšlenkou bylo zobrazit děj, který se v knize odehrává zvenku, tedy z pohledu nezaujaté osoby, která jednotlivé hrdiny posouvá po desce stolu jako na šachovnici - nakonec by se ukázalo, že se jedná o samotnou Agathu Christie.

Druhá varianta ilustrace „s vlastním“ příběhem byla inspirována prostředím, ve kterém se příběh odehrává ve 30. letech 20. století. Napadlo mě knihu

doplnit kolážemi ve stylu surrealismu. K této myšlence mě dovedlo to, že autorka sama popisuje jistou transformaci hlavních hrdinů, kdy tito pod vlivem strachu a velkého stresu postupně ztrácejí svou lidskou podobu a odhaluje se jejich zvířecí, primitivní stránka.

Ač mi oba tyto přístupy ze začátku připadaly velmi lákavé, upustila jsem od nich, protože mi k textu příliš „neseděly“.

Nakonec jsem u dvoustránkových ilustrací setrvala, ale rozhodla jsem se zvolit jakéhosi křížence mezi drobnou a celostránkovou ilustrací, a vlastně i mezi ilustrací a komiksem. Jde o celostránkové ilustrace složené z menších okének zároveň využívající další prvky komiksu, jako jsou například bubliny. Situace v okénkách na sebe však přesně nenasazují, jedná se spíše o momenty, které jsou podle mě klíčové, a jež jsou volně „položeny“ vedle sebe. Někdy jde také o tutéž situaci viděnou z více pohledů. Čtenář má před sebou v podstatě shrnutí kapitoly, kterou právě přečetl v obrazové podobě, doplněné například o znázornění myšlenek jednotlivých hrdinů.

Když jsem měla rozmyšleno rozvržení ilustrací, uvažovala jsem, jak je pojednat. Původně jsem uvažovala nad způsobem čistě popisným, kdy by ilustrace splňovala účel jakési rekapitulace děje, nakonec mi ale přišlo, že by to čtenáře (a upřímně i mě) začalo nudit. Ilustrace popisnějšího charakteru mě napadla proto, že dle názoru mého i dalších čtenářů kniha působí zvláště ze začátku poněkud zmatečně a člověk má problém se orientovat v jednotlivých postavách.

Když jsem si ale začala k jednotlivým kapitolám dělat skici, napadl mě poněkud rafinovanější způsob. Při podrobnějším čtení a analýze jednotlivých kapitol jsem našla určité motivy propojující vždy děj, který se v dané kapitole

odehrává do jednoho, nebo několika celků. Z toho jsem vycházela i při rozvržení svých ilustrací.

Ještě než jsem celkového „ducha“ ilustrací domyslela, napadlo mě vrátit se k dřívějšímu nápadu s určitou transformací, popřípadě využitím surrealistických prvků. Chvilí jsem uvažovala, že by jednotliví hrdinové postupně ztráceli svou lidskou podobu a proměňovali se v jakési zrůdy. Nakonec jsem od toho však upustila, protože by mi to v kombinaci s rámečky a mnoha úhly pohledu na stejnou situaci přišlo příliš složité.

Ze stejného důvodu jsem zavrhla nápad používat na své ilustrace - kapitoly od kapitoly- tmavší papír, jež by naznačoval „houstnoucí“ atmosféru.

Když jsem se rozhodla pro finální koncept svých ilustrací, dalším krokem pro mě bylo, rozmyslet si jakou budu k vytvoření ilustrací používat techniku. Vzhledem k tomu, že jsem si zvolila kompozičně komplikovanější ilustrace, hledala jsem nějakou „čistou“ jednodušší techniku, aby čtenář nebyl příliš zahlcen a ilustrace držely pohromadě a nerozpadaly se.

Hned zpočátku jsem vyřadila digitální malbu a kresbu, protože raději pracuji klasicky „v ruce“.

Dalším kritériem při výběru vhodné techniky byl fakt, že jsem chtěla pracovat s omezenou škálou barev a také spíše lineárně, kresebně než malířsky. Udělala jsem si tedy několik technických zkoušek s různými materiály (od tužky až po kresbu štětcem) a nakonec jsem se rozhodla zvolit fixy. Zjistila jsem, že při kresbě fixy mám nejuvolněnější projev, rovněž mi vyhovuje jejich stálost barev, kterou nemusíte složitě míchat a dá se s nimi pracovat lineárně i v ploše, a rovněž je možné jimi vytvářet rozličné struktury. Navíc jsem zjistila, že poměrně „hrubý“ vzhled kresby středně silným fixem hezky s knihou koresponduje.

Další otázka, kterou jsem řešila, bylo, zda ilustrace udělat černobílé nebo barevné. První nápad byl barevnost ilustrací kapitolu od kapitoly postupně tlumit, tak jak atmosféra knihy houstne. Nakonec jsem však zvolila variantu jinou. Každé postavě jsem, pro její lepší identifikaci přidělila jednu barvu, která ji dle mého názoru nějakým způsobem vystihuje. Zároveň jsem se tak přiblížila svému prvnímu nápadu s postupně se zmírňující barevností. Tím jak jednotlivé postavy umírají, mizejí s nimi i jejich barvy, až v poslední kapitole zůstane barva pouze jedna.

Když jsem si rozmyslela, jakou formou budu zpracovávat ilustrace, přišly na řadu další „složky“ mé práce. Především bylo třeba vybrat font, kterým budu sazet text - nakonec jsem se rozhodla použít fonty dva – jeden jako titulkový a druhý k sazbě hladkého textu.

Při výběru fontu pro hladkou sazbu jsem zohledňovala hlavně jeho čitelnost, proto jsem vybírala z písem serifových. Našla jsem si jich několik, vysázela jsem si jednu zkušební stránku a pak jsem je porovnávala. Nakonec jsem zvolila písmo Charis SIL, které mi vyhovuje, protože neunavuje oči ani při delším čtení, rovněž dodává stránce tmavší zabarvení než například písmo Garamond, takže lépe koresponduje s mou ilustrací. Dalším důvodem k jeho zvolení bylo, že má celkem čtyři řezy, takže umožňuje například zvýraznit přímou řeč, aniž by toto zvýraznění působilo rušivě, jak by to mohlo být například při použití jiného typu písma.

Výběr písma titulkového byl o mnoho těžší než u písma pro hladkou sazbu, hledala jsem mezi písmy kaligrafickými, bezserifovými, písmy napodobujícími psací stroj i písmo akcidenčními. Nakonec jsem vybrala písmo Regula old face z dílny českého typografa Františka Štorma. Jedná se o antikvu s mírně

rozrušenými, roztřesenými okraji. Díky tomu, že se jedná o písmo serifové, dle mého názoru hezky koresponduje s hladkou sazbou, na druhou stranu je písmo díky svým nerovným okrajům poměrně výrazné, zvláště ve větší velikosti pěkně ladí s atmosférou knihy.

Další problém, který bylo třeba vyřešit, než jsem mohla začít se samotnou tvorbou, byl formát knihy. Na začátku jsem zvažovala čtvercový formát, od kterého jsem nakonec upustila, protože se k žánru knihy příliš nehodí. I tak jsem ale chtěla zvolit formát širší, střední velikosti, aby ilustrace měly dost prostoru, ale zároveň se nejednalo o ohromný spis. Nakonec jsem se rozhodla pro formát 16 x 22 centimetrů, který je příjemně široký a přitom se dá ještě pohodlně udržet v ruce.

Než jsem se však mohla ponořit do vlastní tvorby, zbývalo ještě vyřešit několik dalších otázek, a to zejména jak pojednat obálku, zpracování vazby knihy a podobně.

Krom toho jsem ještě musela vyřešit zpracování dvou dalších částí knihy, které, jak jsem již zmínila v úvodu, stojí trochu „mimo“ hlavní text a děj knihy a zjistíme v nich, co se stalo poté, co umřela poslední postava.

První je protokol z policejního vyšetřování, ten je podán jako rozhovor dvou detektivů a původně jsem ho chtěla přetvořit do podoby krátkého komiksu (viz příloha 2). Nakonec jsem toto řešení zavrhla a místo toho vytvořila dvě dvoustránkové ilustrace v podobě jakýchsi naučných tabulí, shrnujících jednak zločiny spáchané hrdiny knihy, a jednak smrt postav samotných (viz příloha 3). K epilogu je pak připojena ještě jedna ilustrace, která opakuje situaci z poslední ilustrace k 16. kapitole, je však vidět, že zde musela zasáhnout lidská ruka, neb židle, která byla odkopnuta, je najednou postavena u stěny.

Poslední částí knihy, ve které ovšem najdeme rozuzlení celého děje je „Přepis rukopisného dokumentu“. V úvodu, který je k němu připsán se píše, že byl nalezen v láhvi, proto nás s paní Šalamounovou napadlo, že by nebylo špatné ho opravdu do nějaké láhve, ač zpracované jako plošný objekt, vložit. Musela jsem se zamyslet nad výtvarným zpracováním. Napadlo mě několik řešení:

Za prvé - udělat schránku z lepenky, která by se vložila do zesílených zadních desek knihy, a čtenář by z ní vyjmul poskládaný dopis.

Za druhé - udělat leporelo ve tvaru láhve, které by bylo vloženo v kapse na zadní straně desek

Za třetí - udělat obálku ve tvaru láhve, ze které by čtenář dopis vyjmul.

Nakonec jsem zrealizovala řešení třetí. Láhev jsem ušila z plastové fólie a udělala jakousi skládačku, se kterou musí člověk trochu „bojovat“ než se dostane k dopisu samotnému (viz příloha 4). Ten je vytištěn na dlouhý pruh papíru a poskládán a tak má čtenář pocit jakoby četl opravdový dopis.

Tuto láhev jsem se rozhodla vložit do kapsy na zadních deskách knihy (viz příloha 5), abych tím ještě umocnila napětí. Když čtenář knihu dočte, vlastně pořád neví, co se ve skutečnosti stalo a řešení pak nalezne na úplném konci.

Když jsem měla rozmyšleno rozložení ilustrací a písmo, bylo na čase udělat si maketu knihy, abych věděla, kolik stran mi zaplní text a kolik ilustrace. Ještě předtím jsem si nakreslila podoby jednotlivých hrdinů, přičemž jsem konfrontovala jejich popisy v knize se svou představivostí. Poté co jsem si nakreslila jejich přibližnou podobu, jsem přiřadila každému jednu barvu pro lepší orientaci čtenáře.

Když jsem vyřešila tyto problémy nastal čas, aby ilustrace dostaly konkrétní podobu. Začala jsem si tedy kapitolu po kapitole rozkreslovat, přičemž ze začátku jsem se soustředila hlavně na kompozici jednotlivých „obrazů“ a také na to, aby vytvářely celkovou jednotu, hodily se k sobě, ale přitom se neopakovaly a čtenáře nenudily.

2.2. Proces tvorby

Když jsem vymyslela koncept ilustrací a jejich formát, udělala jsem si malé skici, na kterých jsem řešila hlavně rozložení jednotlivých obrazů (viz příloha 6). Dále jsem si udělala kresby jedna ku jedné již v materiálu, kde jsem řešila konečnou podobu hrdinů i prostředí (viz příloha 7). Ty jsem po doladění nakonec převedla do konečné podoby. Vyčistila jsem jednotlivé linie a doladila detaily (viz příloha). Poté jsem jednotlivé ilustrace oskenovala a připravila do tiskového souboru.

Velkým „oříškem“ pro mě byla realizace obálky, u té jsem se inspirovala z knihy *How to make books*⁹ a rozhodla jsem se udělat obálku poměrně nezvyklou, a to z lepenky, kterou jsem přímo potiskla a ničím ji nepotahovala, jak tomu většinou bývá (viz příloha 8). Než jsem se dopracovala ke konečné podobě obálky, zvažovala jsem několik návrhů - a to použití siluet černoušků (viz příloha 9) a také použití barevnosti z knihy (viz příloha 10), nakonec jsem se však rozhodla pro potisk černou barvou.

⁹ SMITH, Esther K. *How to make books*. Spojené státy americké: Potter craft, 2007. ISBN 978-0-307-355336-8

Také pro vazbu jsem našla inspiraci v citované knize. Jedná se o vazbu šitou, avšak bez pevného hřbetu (viz příloha 11 a 12).

2.3. Technologická specifiky

Konečnou podobu ilustrací jsem původně kreslila na akvarelový papír, nakonec jsem však zvolila speciální papír na kresbu fixy, ten má sice poměrně nízkou gramáž, avšak fixy na něm více vyniknou a nerozpíjejí se. Výhodou pro mě také bylo, že papír je poněkud průhledný a tak jsem si pod něj mohla položit skicu a pracovat tak bez předkreslení tužkou. Díky tomu také není třeba dělat na originálech kreseb výrazné retuše.

Pro kresbu jsem použila několik typů fixů, a to od obyčejných určených pro děti, až po kvalitní markery značky Copic určené pro designéry. Hlavním rozdílem je, že fixy profesionální jsou na lihovém základě, zatímco fixy školní jsou rozpustné vodou, liší se tak charakterem vytvářené stopy. S Copik markery lze také vytvořit jednolitou plochu, zatímco fixy na vodní bázi vždy zanechávají určitou strukturu. Rovněž jsem záměrně využívala různých šířek a tvarů hrotů, které tyto fixy mají. Nevýhodou obyčejných fix je také jejich nízká světlostalost, ale vzhledem k tomu, že ilustrace budu prezentovat oskenované, v podobě digitálních tisků je tato nevýhoda zanedbatelná.

Dalším problémem byla realizace obálky. Původně jsem uvažovala o tom nechat motiv vyřezat na plotru z matné černé fólie a obálku polepit. Nakonec jsem se však rozhodla pro tisk z výšky. Techniku linorytu jsem zavrhlá, protože by se mi patrně nepodařilo zachovat charakter kresby a obálka by se příliš lišila od vnitřních ilustrací. Po konzultaci s panem Sichingerem, jenž u nás učí knihtisk, jsme se rozhodli vytvořit tiskovou matici za pomoci polymeru se

světlocitlivou vrstvou, který se osvítlí a následně vyvolá, čímž se vytvoří reliéf. Z této matrice jsem tiskla přímo na kartón za pomoci obtahovacího stroje.

2.4. Popis díla

Celkem jsem vytvořila 78 ilustrací. Mají podobu dvoustran na konci každé kapitoly a jedné „bonusové“ ilustrace, která se nachází vedle východové stránky další kapitoly. Někdy má tato ilustrace podobu vcelku bezvýznamného motivu, jindy na ní naopak vyvrcholí děj předchozí dvoustrany. Při kompozičním rozkresu ilustrací jsem se také rozhodla použít jako silný motiv stůl, kolem kterého se odehrává většina děje. V závěrečných kapitolách jsem hrdiny umístila do exteriéru, čímž se opět umocňuje atmosféra knihy. Kromě hlavních postav jsem se rozhodla ještě do děje zapojit osoby, které byly zabity hlavními postavami, ty se na ně někdy „díívají“ a rovněž jsou zmíněny v jedné z tabulí k epilogu. Tyto oběti jsem kreslila šedou barvou, zároveň však na sobě mají barvu svého vraha. Šedou barvou jsem rovněž zpracovávala domněnky hrdinů a také věci, které už se na daném obraze fyzicky nenacházejí, přesto zde zůstávají jako symbol toho, že zde dřív byly.

Chtěla jsem, aby ilustrace odpovídaly charakteru příběhu, který ač mluví o drsných věcech, je podán jemně. Proto ani já neukazuji jednotlivé vraždy v detailu, ale vždy pouze v náznaku.

I když jsou moje ilustrace podány celkem jednoduše (linie a občas barevná plocha), jsou v nich zakódovány skryté významy a čtenář si v nich musí tak trochu hledat.

Důležitým prvkem jsou v mých ilustracích rozhovory hrdinů, které se často uskutečňují kolem již zmíněného stolu. Tyto rozhovory se odehrávají

prostřednictvím klasických komiksových bublin, ve kterých však ve většině případů není text, ale obraz vyjadřující obsah promluvy.

Motiv rozhovoru je použit i na obálce knihy, kde jsou zobrazeny siluety, které vlastně prozrazují název a autora knihy. Motiv siluet pak přechází i na předsádkový papír.

Na obálce je pak ještě jedna bublina, kde jsou zobrazeny siluety figurek deseti malých černoušků. Tyto figurky hrají v příběhu poměrně důležitou roli, neboť po každé vraždě pachatel jednu z figurek rozbije, jsou tedy jakýmsi ukazatelem počtu zbývajících živých lidí na ostrově. Tyto figurky jsem tedy zapojila i do své ilustrace a jsou i na pravé straně přední předsádky.

Na zadní předsádce pak kromě siluet vidíme i jakési stíny, jež po figurkách zbyly.

Zadní strana obálky je řešena velmi jednoduše- je zde pouze nalepen text říkanky natištěný na samolepicí papír.

2.5. Dílo v kontextu daného oboru

Jak už jsem se zmínila v úvodu, kniha *Deset malých černoušků* u nás nikdy nevyšla ilustrovaná.

Tato kniha, jež byla v zemi svého původu, v Anglii poprvé vydána v roce 1939 pod názvem *Ten little niggers* (a později vyšla také pod názvy *And then there were none* a *Ten little indians*) u nás byla poprvé vydána v roce 1988 v nakladatelství Odeon a znovu byla vydána ještě v letech 1995, 2005 a 2009 v Knižním klubu.

Celkem lze u nás „vypátrat“ tři různé obálky této knihy. U vydání z roku 1988 je autorem obálky Adolf Born¹⁰ (viz příloha 12). Poté už knihu vydával Knižní klub, vydání z roku 1995 má obálku fotografickou (viz příloha 13), jejího autora se mi bohužel nepodařilo dohledat. Poslední variantu obálky můžeme najít na vydáních z roku 2005 a 2007, která vyšla opět v Knižním klubu a jejím autorem je Ivan Brůha (viz příloha 14).

Kromě papírové verze je ještě k dispozici audiokniha, kterou namluvil Vladimír Čech a vyšla v roce 2007 ve vydavatelství Tympanum.

Bohužel se mi nepodařilo dohledat, zda kniha vyšla i ilustrovaná. Zato ale byla převedena do jiných mnoha podob.

O její první převtělení a to konkrétně do podoby divadelní hry se postarala sama Agatha Christie. Tato hra o třech dějstvích byla poprvé v Anglii vydána v roce 1943 a je zajímavé že u nás poprvé vyšla již v roce 1965, tedy o mnoho dříve než její knižní předloha. V současné době ji má na repertoáru pražské Divadlo Radka Brzobohatého.

Dále se kniha dočkala několika filmových i televizních zpracování. Deset malých černoušků se stalo předlohou celkem pěti filmů, z nichž nejstarší byl natočen již v roce 1945, tedy šest let po prvním vydání knihy.

Zajímavé je, že se ve filmových zpracováních děj knihy přesunul z ostrova u pobřeží Devonu do rakouských hor, íránské pouště či africké savany.

Několikrát byla rovněž natočena televizní adaptace této knihy, a to jak v Anglii tak například i ve Francii a na Kubě. Příběhem knihy se inspirovala i jedna

¹⁰ Narozen 1930, český ilustrátor, malíř a animátor

z epizod populárního animovaného seriálu Family guy (česky vysíláno pod názvem Griffinovi).

Deset malých černoušků se rovněž dočkalo svého zpracování do podoby rozhlasové hry, a to v 70. letech 20. století na Kubě a v roce 2010 v Anglii, kdy devadesáti minutovou hru, kterou inspirován knihou napsal Joy Wilkinson, odvysílala stanice BBC Radio 4.

V roce 2005 uvedla na trh společnost „The adventure company“ počítačovou hru inspirovanou dějem knihy. Přidána je zde pouze jedna postava, za kterou „hrajete“ a snažíte se plněním různých úkolů z ostrova uniknout. Výtvarně mi hra nepřijde příliš dobře zpracovaná, prostředí je sice propracováno poměrně dobře, ale postavy jsou poměrně schematické a působí poněkud strnule. (viz příloha 15 a 16.)

Poslední adaptace knihy, kterou se mi podařilo najít, je grafická novela vydaná v roce 2009 nakladatelstvím HarperCollins. Autorem scénáře, který z knihy vychází, je François Rivière¹¹ a výtvarnou stránku komiksu měl na starosti Frank Leclercq¹² (viz příloha 17). Ten pracoval také na převedení dalších děl Agathy Christie do komiksové podoby (například Nekonečná noc).

Jak jsem se rovněž zmínila v úvodu, v poslední době ilustrovaná detektivní literatura pro dospělé téměř nevychází (alespoň u nás). Jinak tomu však bylo v historii. V době, kdy ještě nenastal rozmach dětské literatury se hojně ilustrovala díla dobrodružná či detektivní.

¹¹ Narozen 1949, francouzský překladatel, editor komiksový scénárista

¹² Narozen 1967, belgický výtvarník a komiksový autor

Pro příklad zmiňme například Sineyho Pageta¹³, anglického ilustrátora viktoriánské éry, jenž proslul svými ilustracemi k příběhům o Sherlocku Holmesovi.

Kromě příběhů na pokračování, publikovaných v magazínu Strand¹⁴, doprovodil svými kresbami také knižní vydání dobrodružství tohoto známého detektiva. Má se za to, že rovněž Sherlocku Holmesovi přiřknul jeho dnes již neodmyslitelné doplňky- pelerínu a loveckou čepici, neboť autor příběhů sir Artur Conan Doyle se o těchto oděvních doplňcích nikde v textu nezmiňuje (viz příloha 18).

Dalším oblíbencem ilustrátorů je Edgar Allan Poe, který je autorem dobrodružných, hororových i detektivních příběhů. Ze zahraničních umělců, kteří jeho dílo doprovodili, zmiňme Gustava Dorého.¹⁵ Ten je autorem ilustrací k Poeově básni Havran.

Dalším autorem ilustrací k „Havranovi“ je Edouard Manet¹⁶.

U nás se ilustrací Poeova díla zabýval Adolf Born, který ilustroval dobrodružnou knihu Příběhy Arthura Gordona Pyma.

Texty E.A. Poa se rovněž ve své tvorbě zabýval Jiří Šalamoun¹⁷, který jednak doprovodil povídku Vraždy v ulici Morgue černobílými perokresbami, jednak převedl jednu z jeho stěžejních povídek *Ukradený dopis* do podoby

¹³ 1806-1908

¹⁴ Ilustrovaný měsíčník, vycházel v letech 1891-1950, zaměřoval se hlavně na vydávání povídek a příběhů na pokračování.

¹⁵ 1838-1883, francouzský ilustrátor, rytec a sochař

¹⁶ 1832-1883, francouzský malíř

¹⁷ Narozen 1935, český výtvarník a ilustrátor

bibliofilního tisku, který je proveden knihtiskem a doplněn o 4 originální litografie.

Dnes sice většina detektivní (potažmo dobrodružné literatury) vychází neilustrovaná, zato často v pěkně zpracovaných edicích, jako je to například s dílem Agathy Christie, které v současnosti vydává Knižní klub. Knihy mají jednotný styl obálky s černošedým pozadím, černobílou fotografií a výraznou barevnou typografií (viz příloha 19-20).

3. Závěr

3.1. Zhodnocení vlastního díla

Myslím si, že záměr své práce jsem naplnila. Klasické dílo, jakým *Deset malých černoušků* jistě je, jsem oblékla do poměrně moderního hávu. Myslím si, že mé ilustrace jsou záměrně komplikované tak, aby v nich čtenář musel trochu hledat, ale přitom dostatečně jasné, aby se v nich dalo dobře orientovat.

Zároveň si myslím, že jsou ilustracemi v pravém slova smyslu, bez znalosti textu nejsou dobře pochopitelné a nemohou stát samostatně bez něj. Z textu vycházejí a doplňují ho, zároveň však přinášejí i určité obohacující prvky, které jsou v textu skryty mezi řádky.

K technickému zpracování chci poznamenat, že jsem udělala své maximum, ale určitě bych ještě mohla více zapracovat na anatomii jednotlivých postav, zvláště pak jejich rukou. I prvky prostředí, například nábytek, jsou podány dosti jednoduše. Nešlo mi však o hyperrealistickou kresbu, důležité pro mě je věci zjednodušit na maximum, ale přitom jim ponechat jejich charakteristiku a identitu.

Myslím si, že do tvorby ilustrací jsem vnesla mnoho kreativního myšlení, je v nich skryto mnoho významů a symbolů, jsou určeny k podrobnějšímu zkoumání, a nejen ke zběžnému prohlížení.

Lépe jsem určitě mohla zvládnout tisk přední obálky, který má drobné nedostatky.

Do větší hloubky šlo propracovat typografii, já jsem však zvolila jednoduché řešení, které mi umožnilo soustředit se hlavně na samotnou ilustraci.

Mým cílem bylo vytvořit jednotu obsahu a obrazu a z tohoto pohledu si myslím, že jsem odvedla dobrou práci, která tvoří kompaktní útvar a je důsledně promyšlená.

Seznam použitých zdrojů:

a) Knižní a periodická literatura

1. BAUDOT, François. *Móda století*. Vyd. 1. Praha: Ikar, 2001. 399 s. ISBN 80-7202-943-6.
2. KOČIČKA, Pavel a BLAŽEK, Filip. *Praktická typografie*. Vyd. 2. Brno: Computer Press, 2004. xiv, 288 s. ISBN 80-251-0232-7.
3. ČERNÁ, Olga. *Poklad starého brouka*. Vyd. 1. Praha: Baobab, 2007. 68 s. ISBN 978-80-87022-11-5.
4. FAKTOR, Zdeněk. *Střelné zbraně: konstrukce a funkce*. Vyd. 1. Praha: Magnet-Press, 1995. 230 s., [32] s. barev. obr. příl. Magnet hobby. ISBN 80-85847-46-9.
5. CHRISTIE, Agatha. *Deset malých černoušků*. Vyd. 4., V Knižním klubu 3. Praha: Knižní klub, 2009. 207 s. Agatha Christie. ISBN 978-80-242-2577-7.
6. MÁCHALOVÁ, Jana. *Móda 20. století*. Praha: NLN, nakladatelství Lidové noviny, 2003. 229 s. Dějiny odívání. ISBN 80-7106-587-0.
7. MANN, John. *Jedy, drogy, léky*. Vyd. 1. Praha: Academia, 1996. 203 s. ISBN 80-200-0508-0.
8. RILEY, Noël, ed. *Dějiny užitého umění: vývoj užitého umění a stylistických prvků od renesance do postmoderní doby*. Praha: Slovart, ©2004. 544 s. ISBN 80-7209-549-8.

9. SEELING, Charlotte. *Století módy 1900-1999*. Vyd. 1. Praha: Slovart, 2000. 655 s. ISBN 80-7209-247-2.
10. WEST, David a SHONE, Rob. *Kriminalistika v komiksech: balistika, antropologie a místo činu: [9 skutečných kriminálních případů]*. Vyd. 1. Brno: Computer Press, 2011. 142 s. ISBN 978-80-251-3558-7.
11. SMITH, Esther K., ed. *How to make books*. Spojené státy americké: Potter craft, 2007. ISBN 978-0-307-355336-8
12. ÚSTAV UMĚNÍ A DESIGNU, *Ústav umění a designu*. Plzeň: Ústav umění a designu, 2011

b) Internetové zdroje

1. Adolf Born. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Adolf_Born
2. Agatha Christie. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Agatha_Christie
3. Agatha Christie. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Agatha_Christie

4. And Then There Were None. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/And_Then_There_Were_None
5. And Then There Were Fewer. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/And_Then_There_Were_Fewer
6. Autor neuvaden. *Literární doupě* [online]. Datum publikování neuvadeno, Datum poslední revize 2012 [cit.2012-04-18]. < <http://ld.johannesville.net/christie>>.
7. Autor neuvaden. *PITAVAL- databáze detektivní, thrillerové a špionážní literatury* [online]. Datum publikování neuvadeno, Datum poslední revize 2012 [cit.2012-04-18]. < <http://www.pitaval.cz/autor/287-stanley-ellin>>.
8. Autor neuvaden. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování neuvadeno, Datum poslední revize 2010 [cit.2012-04-18]. < <http://www.agatha-christie.cz/zivotopis>>.
9. Autor neuvaden. *The best of Sherlock Holmes* [online]. Datum publikování neuvadeno, Datum poslední revize 2010. [cit.2012-04-18]. < <http://www.bestofsherlock.com/sidney-paget-original-art.htm>>.

10. Autor neuvědén. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Datum publikování neuvědén, Datum poslední revize 2012. [cit.2012-04-18]. < <http://www.csfd.cz/film/26272-deset-malych-indianu/>>
11. Autor neuvědén. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Datum publikování neuvědén, Datum poslední revize 2012. [cit.2012-04-18]. < <http://www.csfd.cz/film/15523-az-tam-nezbyl-zadny/>>
12. Autor neuvědén. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování neuvědén, Datum poslední revize 2010. [cit.2012-04-18]. <<http://www.agatha.cz/divadelni-hry>>
13. Autor neuvědén. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování neuvědén, Datum poslední revize 2010. [cit.2012-04-18]. < <http://www.agatha.cz/content/agatha-christie>>
14. Autor neuvědén. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování neuvědén, Datum poslední revize 2010. [cit.2012-04-18]. < <http://www.agatha.cz/dilo/roman/and-then-there-were-none>>
15. Autor neuvědén. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování neuvědén, Datum poslední revize 2010. [cit.2012-04-18]. < <http://www.agatha.cz/view/romany>>

16. Autor neveden. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování nevedeno, Datum poslední revize 2010.
[cit.2012-04-18]. < <http://www.agatha.cz/content/film-tv>>
17. Autor neveden. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování nevedeno, Datum poslední revize 2010.
[cit.2012-04-18]. < <http://www.agatha.cz/cernousci-v-divadle-radka-brzobohateho>>
18. Autor neveden. *Abeceda her* [online]. Datum publikování nevedeno, Datum poslední revize 2012.
[cit.2012-04-18].
<http://abecedaher.cz/index.php?page=navod&page2=zobrazit&i_d_hry=0000008722>
19. Autor neveden. *HarperCollins Canada* [online]. Datum publikování nevedeno 2009, Datum poslední revize nevedeno.
[cit.2012-04-18].
<<http://www.harpercollins.ca/book/index.aspx?isbn=9780007275328>>
20. Autor neveden. *Amazon.com* [online]. Datum publikování 2009, Datum poslední revize nevedeno.
[cit.2012-04-18]. < <http://www.amazon.com/There-Agatha-Christie-Comic-Strip/dp/0007275323>>
21. Autor neveden. *HarperCollins* [online]. Datum publikování 2009, Datum poslední revize nevedeno.

- [cit.2012-04-18]. < <http://www.harpercollins.co.uk/Titles/40966>>
22. Autor neveden. *HarperCollins* [online]. Datum publikování 2009, Datum poslední revize nevedeno.
[cit.2012-04-18]. < <http://www.harpercollins.co.uk/Titles/40966>>
23. Autor neveden. *Amazon.com* [online]. Datum publikování nevedeno, Datum poslední revize 2012 [cit.2012-04-17]. < <http://www.amazon.com/Agatha-Christie-Then-There-Nintendo-Wii/dp/B000U8DTW8>>.
24. Autor neveden. *IGN* [online]. Datum publikování nevedeno, Datum poslední revize nevedeno [cit.2012-04-17]. < <http://www.ign.com/images/games/agatha-christie-and-then-there-were-none-pc-728095/1260229>>.
25. BABORÁKOVÁ, Ilona. *Spisovatelé.cz* [online]. Datum publikování nevedeno, Datum poslední revize 2010
[cit.2012-04-18]. < <http://www.spisovatele.cz/agatha-christie>>.
26. Deset malých černoušků. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z:
http://cs.wikipedia.org/wiki/Deset_mal%C3%BDch_%C4%8Dernou%C5%A1k%C5%AF

27. Detective fiction. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Detective_stories
28. Dopitak. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Datum publikování neuvedeno, Datum poslední revize 2012. [cit.2012-04-18]. < <http://www.csfd.cz/film/39504-deset-malych-cernousku/>>
29. Dopitak. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Datum publikování neuvedeno, Datum poslední revize 2012. [cit.2012-04-18]. < <http://www.csfd.cz/film/100921-and-then-there-were-none/>>
30. Edgar Allan Poe. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Edgar_Allan_Poe
31. Édouard Manet. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/%C3%89douard_Manet
32. FENCL, Ivo. *Centrum detektivky* [online]. Datum publikování 2009, Datum poslední revize neuvedeno. [cit.2012-04-18].

<http://detektivky.bestfoto.info/cz/view.php?cisloclanku=2009070027>

33. Francois Riviere. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z:

http://fr.wikipedia.org/wiki/Fran%C3%A7ois_Rivi%C3%A8re

34. Gustave Doré. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z:

http://en.wikipedia.org/wiki/Gustave_Dor%C3%A9

35. Harper Collins. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/HarperCollins>

36. Howard Phillips Lovecraft. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Howard_Phillips_Lovecraft

37. Jiří Šalamoun. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Ji%C5%99%C3%AD_%C5%A0alamoun

38. LAWRENCE, Dennis. *Arthes* [online]. Datum publikování neuvedeno, Datum poslední revize neuvedeno. [cit.2012-04-18]. < <http://www.arthes.com/holmes/>>
39. LECLERCQ, Frank. Lambiek.nets [online]. Datum publikování 2012, Datum poslední revize neuvedeno [cit.2012-04-17]. < http://lambiek.net/artists/l/leclercq_frank.htm >.
40. Sherlock Holmes. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Sherlock_Holmes
41. Sidney Paget. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Sidney_Paget
42. The Raven. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/The_Raven#Illustrators
43. The Strand magazine. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-04-18]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/The_Strand_Magazine

Resumé

The theme of my bachelor thesis is „Illustration of a detective story“. Concretely I chose „Ten little niggers“ by Agatha Christie. The plot of the book is based on a rhyme „Ten little niggers“. In the rhyme the niggers die one by one. In the book the heroes are killed according to the rhyme.

For this book I did graphic design, layout and of course illustrations. They take form of double and single pages. To create them I used markers.

In the book, there are ten main heroes. For each of them I chose one color. The background of illustrations is black and white. My illustrations are inspired by comic books. I use comic elements such as speech bubbles and frames. But the story in frames does not have chronology. I just show main moments of the book.

I tried to give a new, fresh „face „to this classical book and make it attractive for young readers.

Seznam příloh

Příloha 1

Ukázka finální podoby dvoustrany z praktické části bakalářské práce

Příloha 2

Skica z původně plánovaného komiksu

Příloha 3

Ukázka ilustrace epilogu

Příloha 4

Podoba obálky-„lahve“ obsahující závěrečnou část knihy

Příloha 5

Uložení obálky-„lahve“, která obsahuje závěrečnou část knihy

Příloha 6

Ukázka prvotního rozkresu ilustrací

Příloha 7

Ukázka skicy „v materiálu“

Příloha 8

Obálka knihy

Příloha 9

Nerealizovaný návrh obálky

Příloha 10

Nerealizovaný návrh obálky

Příloha 11

Vazba knihy „How to make your books“

Příloha 12

Ukázka vazby mnou realizované knihy

Příloha 13

Obálka „Deseti malých černoušků“

Příloha 14

Obálka „Deseti malých černoušků“

Příloha 15

Obálka „Deseti malých černoušků“

Příloha 16

Ukázka z počítačové hry „And then there were none“

Příloha 17

Ukázka z počítačové hry „And then there were none“

Příloha 18

Ukázka z komiksu „Deset malých černoušků“

Příloha 19

Ilustrace Sidneho Pageta pro časopis Strand

Příloha 20

Ukázka obálky z edice „Agatha Christie“ vydávané Knižním klubem

Příloha 21

Ukázka obálky z edice „Agatha Christie“ vydávané Knižním klubem

Příloha 22

CD s kompletní verzí teoretické a praktické části práce

Přílohy

Příloha 1¹

Ukázka finální podoby dvoustrany z praktické části bakalářské práce

¹ Foto vlastní

Příloha 2

Skica z původně plánovaného komiksu²

² Foto vlastní

Příloha 3

Ukázka ilustrace epilogu³

³ Foto vlastní

Příloha 4

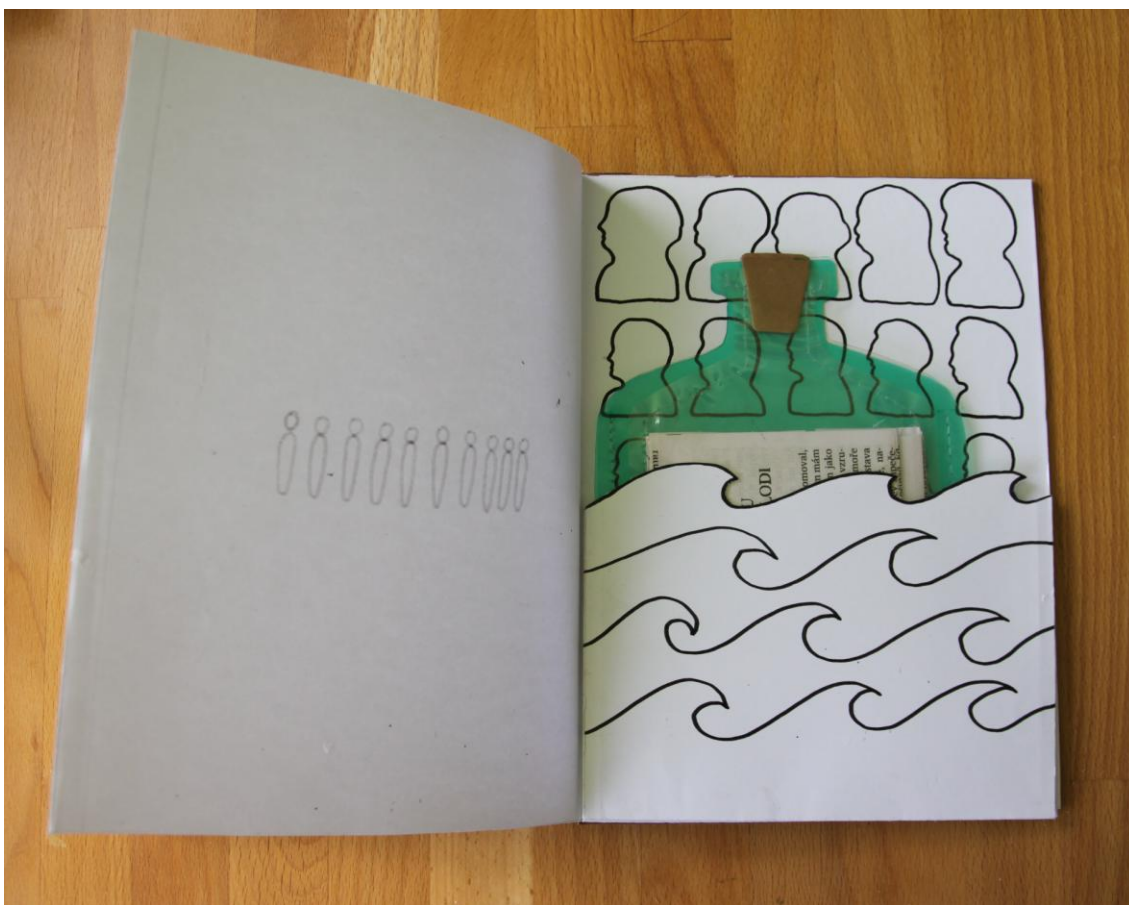
Podoba obálky-„lahve“ obsahující závěrečnou část knihy⁴

⁴ Foto vlastní

Příloha 5

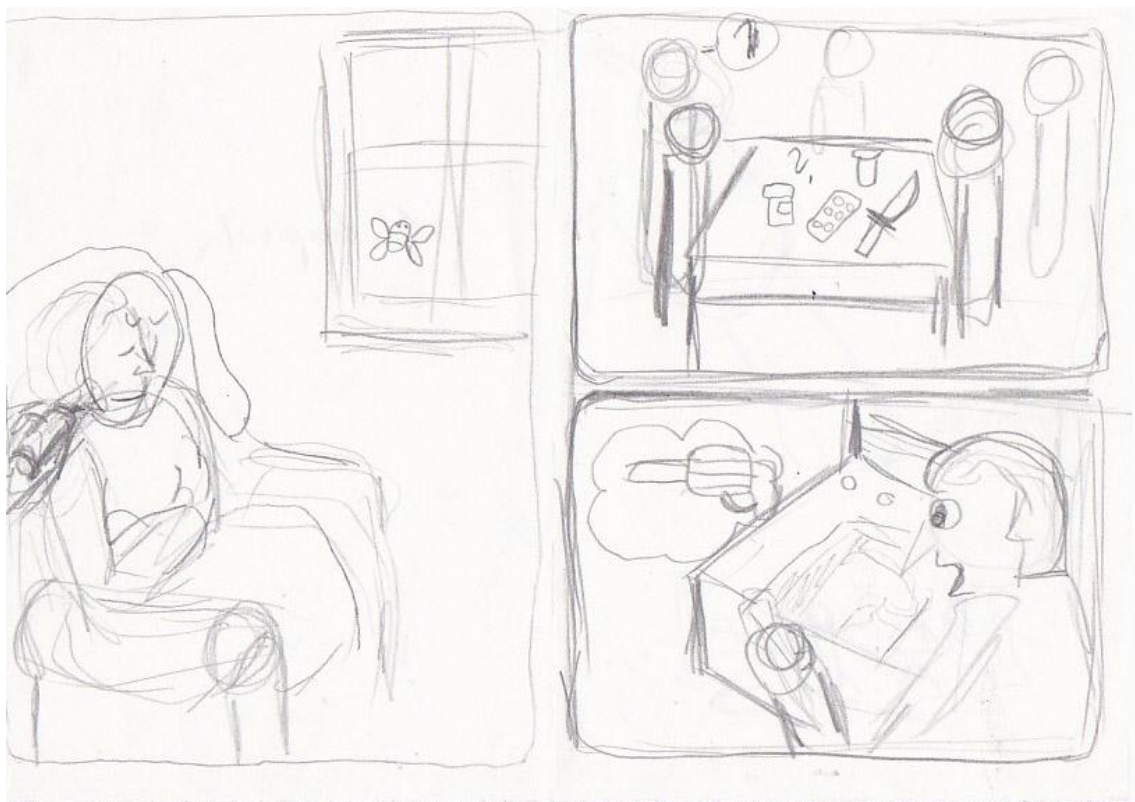
Uložení obálky, která obsahuje závěrečnou část knihy⁵

⁵ Foto vlastní

Příloha 6

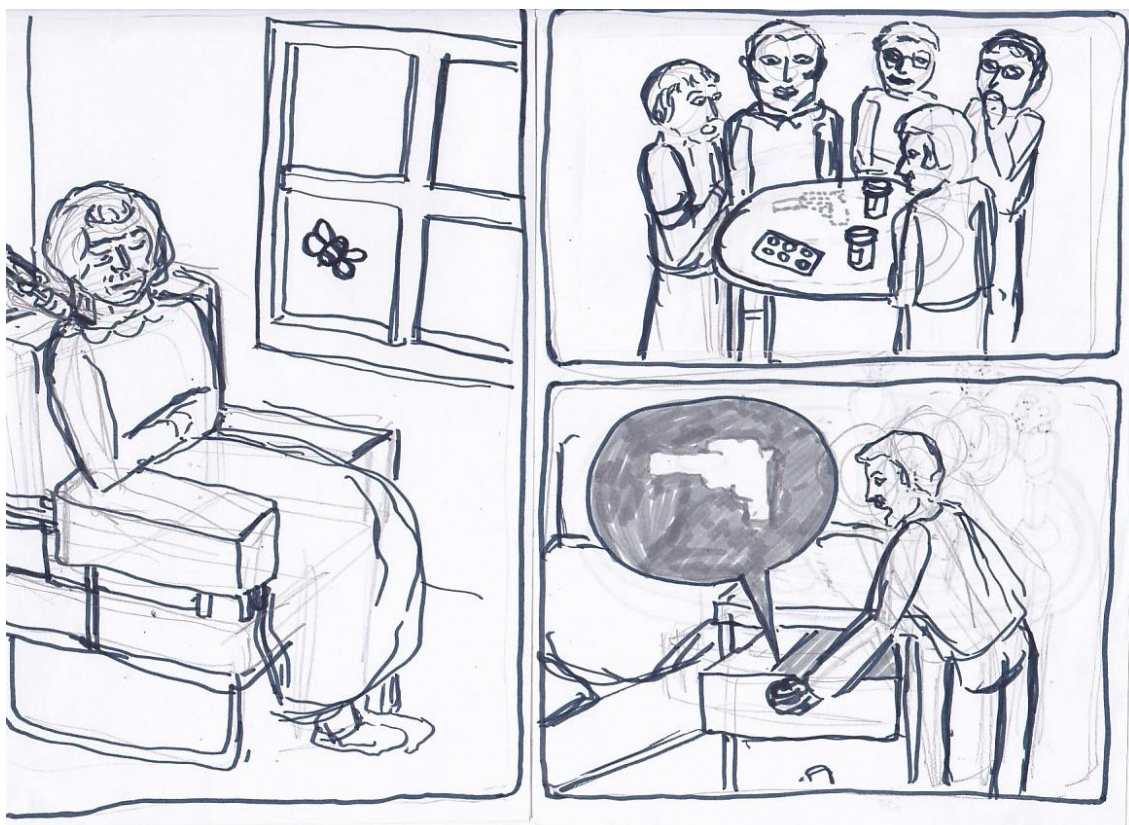
Ukázka prvotního rozkresu ilustrací⁶

⁶ Foto vlastní

Příloha 7

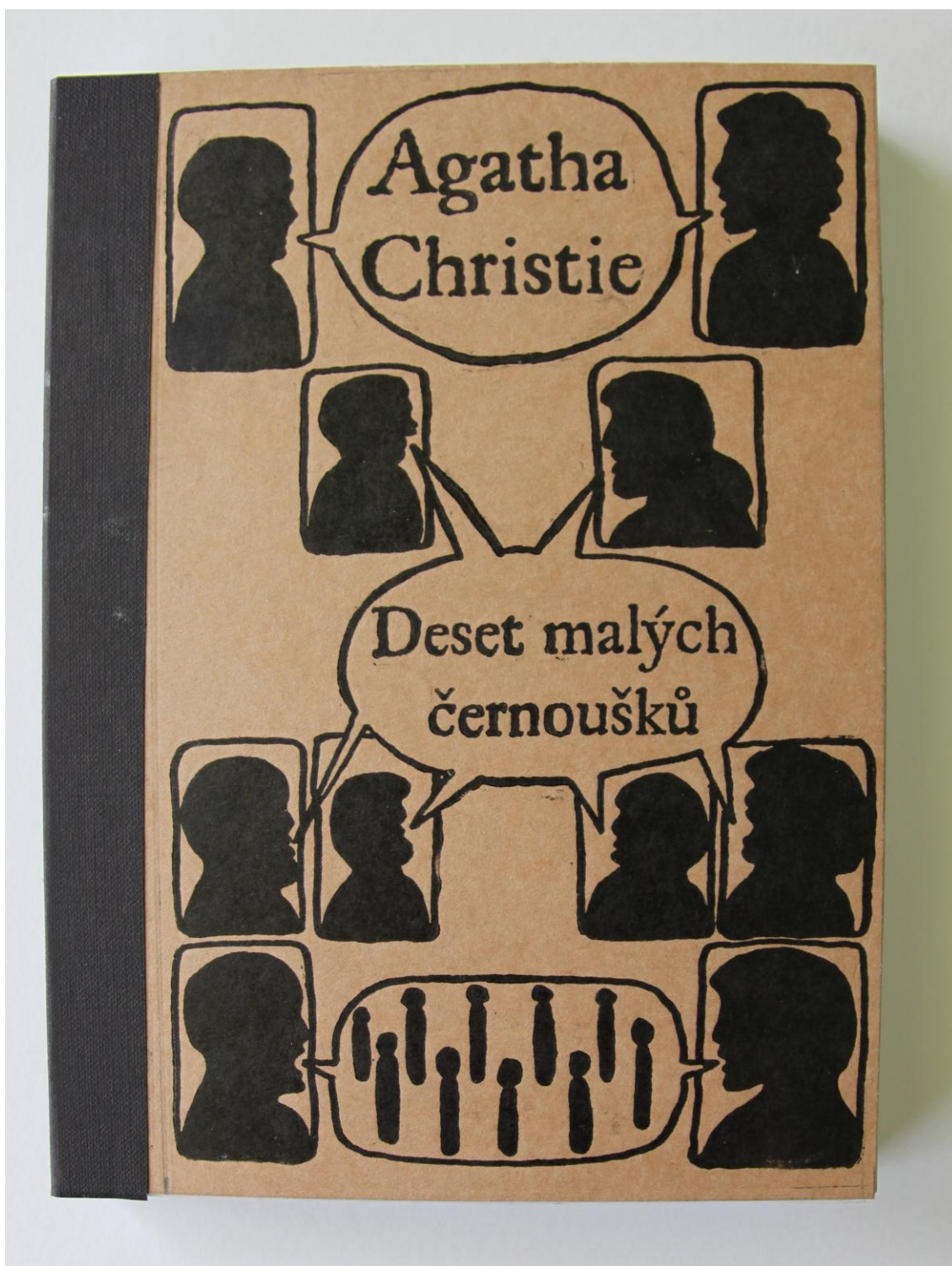
Ukázka skicy „v materiálu“⁷

⁷ Foto vlastní

Příloha 8

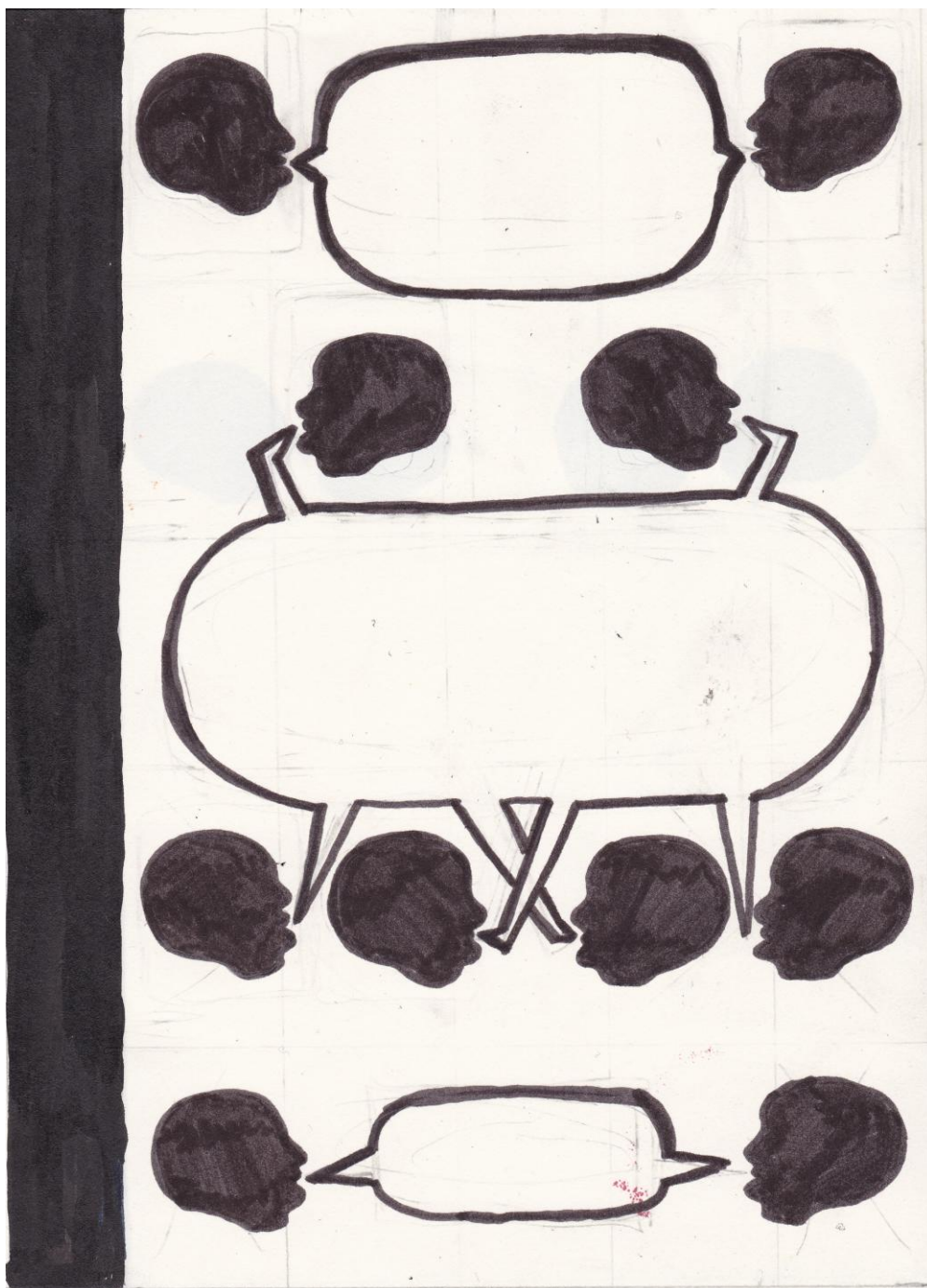
Obálka knihy⁸

⁸ Foto vlastní

Příloha 9

Nerealizovaný návrh obálky⁹

⁹ Foto vlastní

Příloha 10

Nerealizovaný návrh obálky¹⁰

¹⁰ Foto vlastní

Příloha 11

Vazba knihy „How to make your books“¹¹

¹¹ Foto vlastní

Příloha 12

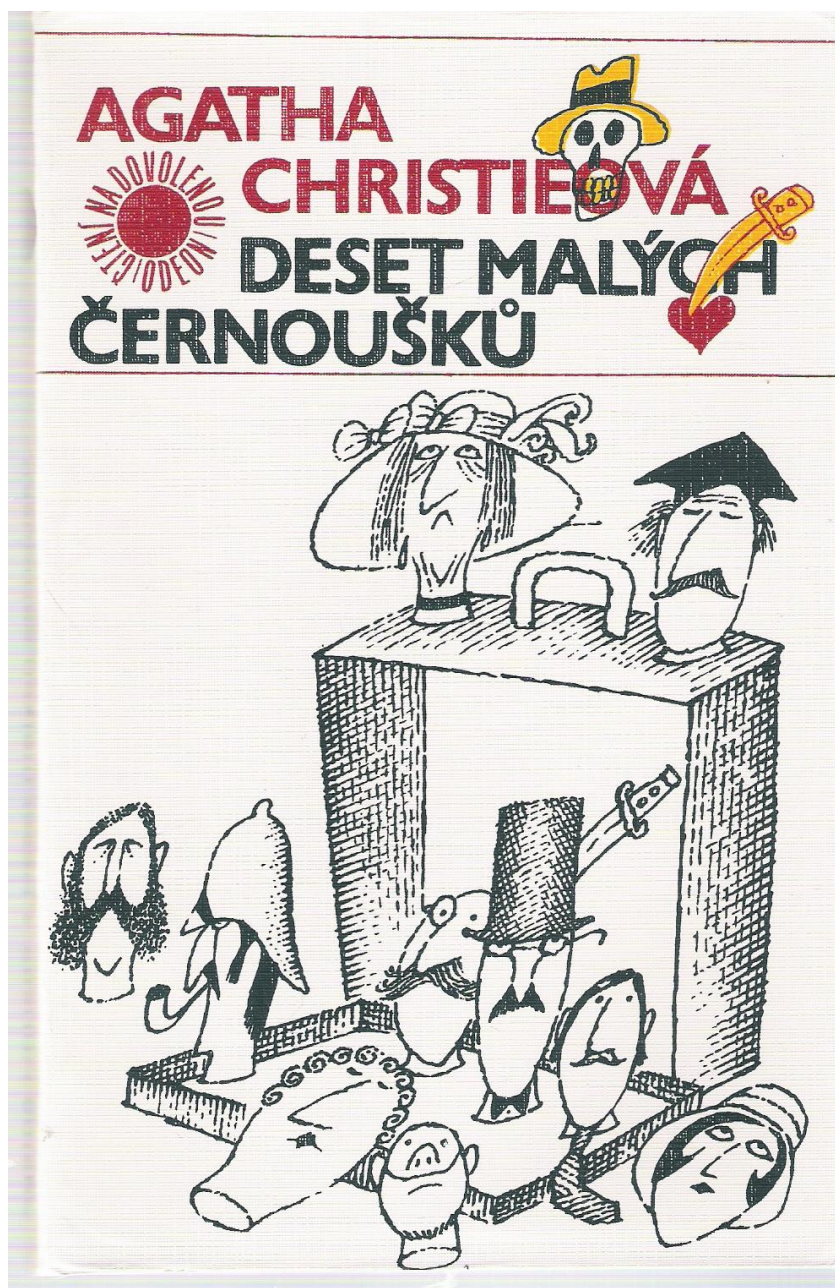
Ukázka vazby mnou realizované knihy¹²

¹² Foto vlastní

Příloha 13

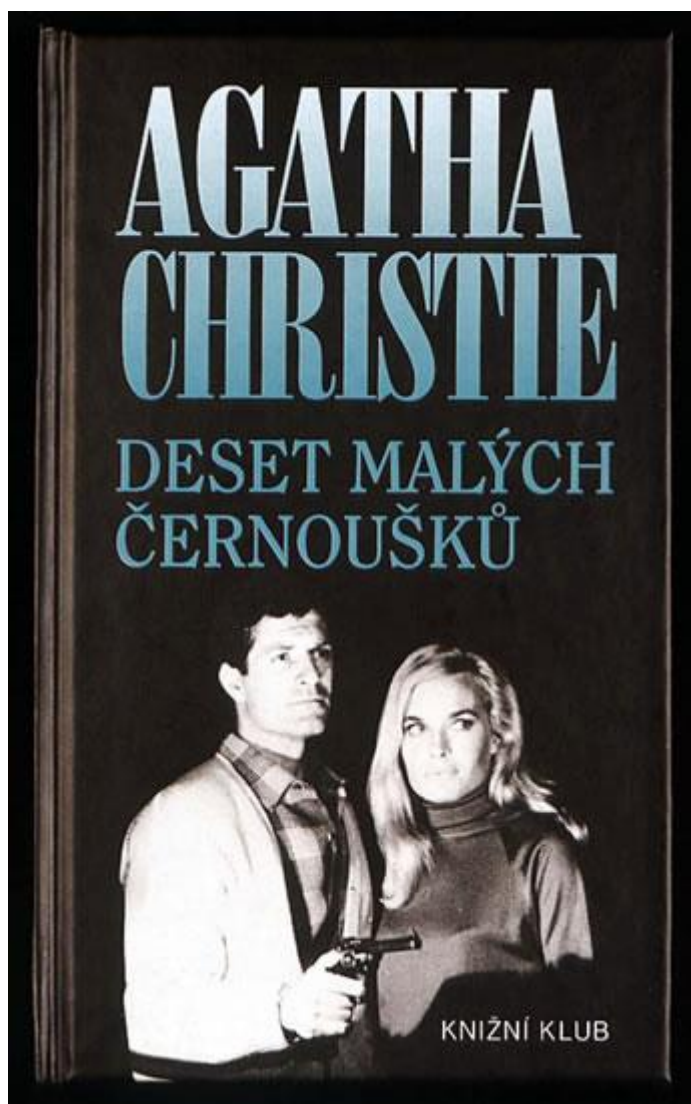
Obálka „Deseti malých černoušků“¹³

- ¹³ BORN, Adolf. *Arara.cz* [online]. Datum publikování nevedeno, Datum poslední revize nevedeno [cit.2012-04-17]. < <http://www.webareal.sk/antikvariatlm/eshop/2-1-Knihy/8-2-Detektivky/5/12260-Deset-malych-cernousku>>.

Příloha 14

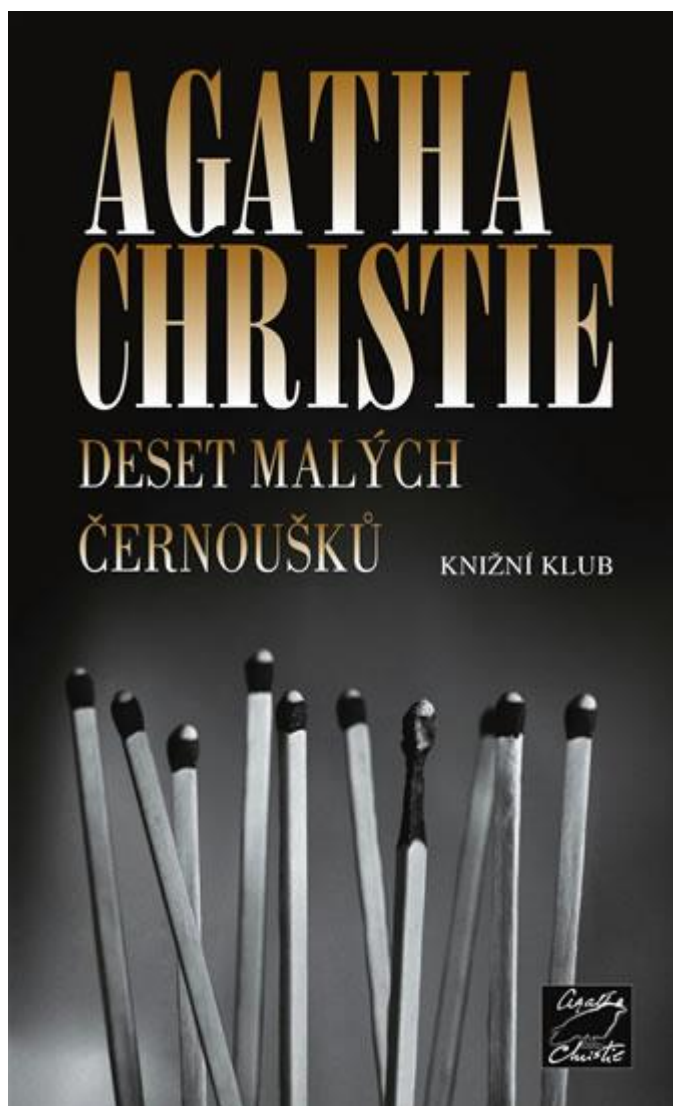
Obálka „Deseti malých černoušků“¹⁴

¹⁴ Autor neuveden. *Arara.cz* [online]. Datum publikování neuvedeno, Datum poslední revize 2008 [cit.2012-04-17]. < <http://www.arara.cz/product/222148>>.

Příloha 15

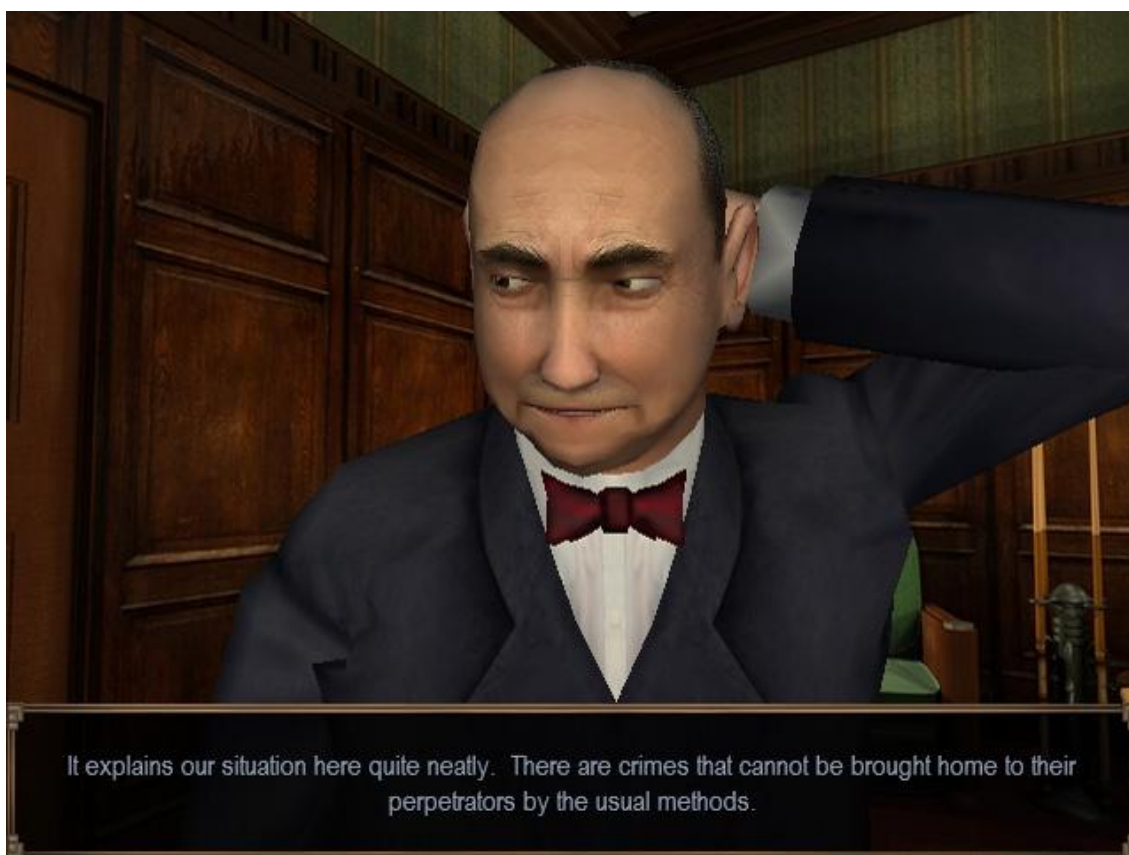
Obálka „Deseti malých černoušků“¹⁵

¹⁵ Autor neuveden. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování neuvedeno, Datum poslední 2010 [cit.2012-04-17]. < <http://www.agatha.cz/dilo/roman/and-then-there-were-none>>.

Příloha 16

Ukázka z počítačové hry „And then there were none“¹⁶

¹⁶ Autor neuvěden. *Amazon.com* [online]. Datum publikování neuvědeno, Datum poslední revize 2012 [cit.2012-04-17]. < <http://www.amazon.com/Agatha-Christie-Then-There-Nintendo-Wii/dp/B000U8DTW8>>.

Příloha 17

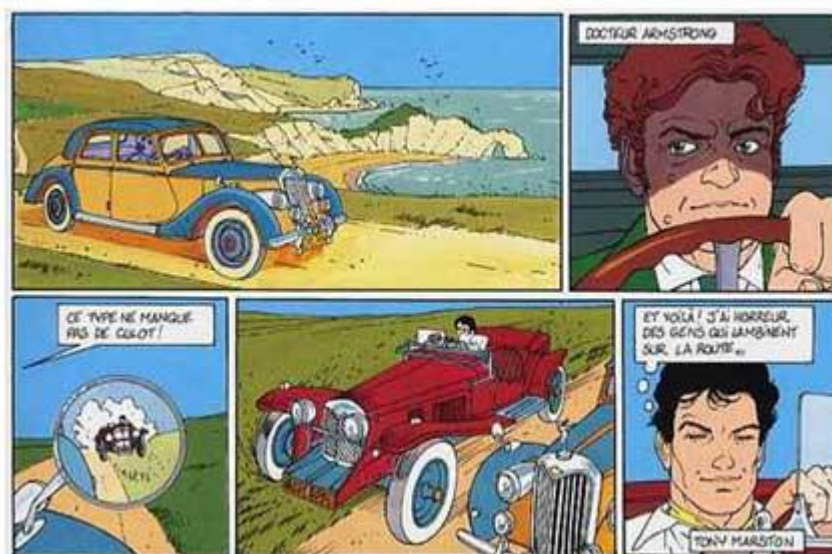
Ukázka z počítačové hry „And then there were none“¹⁷

¹⁷ Autor neuvěden. *IGN* [online]. Datum publikování neuvědeno, Datum poslední revize neuvědeno [cit.2012-04-17]. <<http://www.ign.com/images/games/agatha-christie-and-then-there-were-none-pc-728095/1260229>>.

Příloha 18

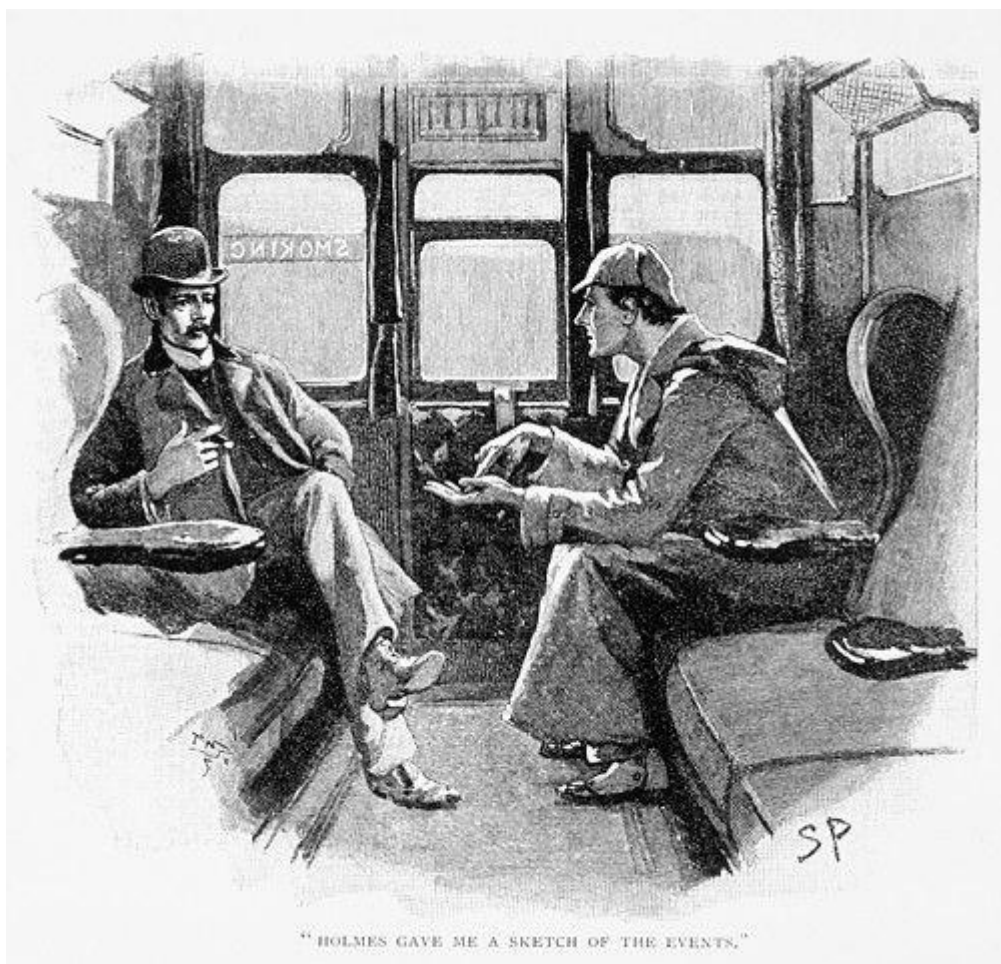
Ukázka z komiksu „Deset malých černoušků“¹⁸

¹⁸ LECLERCQ, Frank. Lambiek.nets [online]. Datum publikování 2012, Datum poslední revize neuvvedeno [cit.2012-04-17]. < http://lambiek.net/artists/l/leclercq_frank.htm >.

Příloha 19

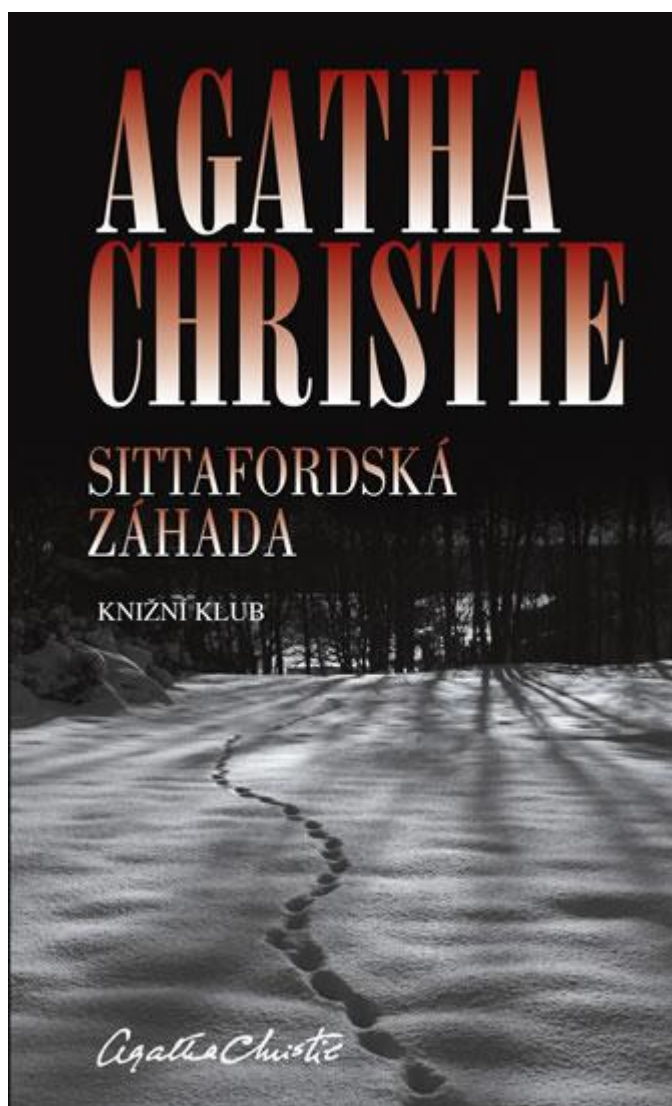
Ilustrace Sidneho Pageta pro časopis Strand¹⁹

¹⁹ PAGET, Sidney. *Wikimedia Commons* [online]. Datum publikování nevedeno, Datum poslední revize nevedeno [cit.2012-04-17]. < http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Strand_paget.jpg>.

Příloha 20

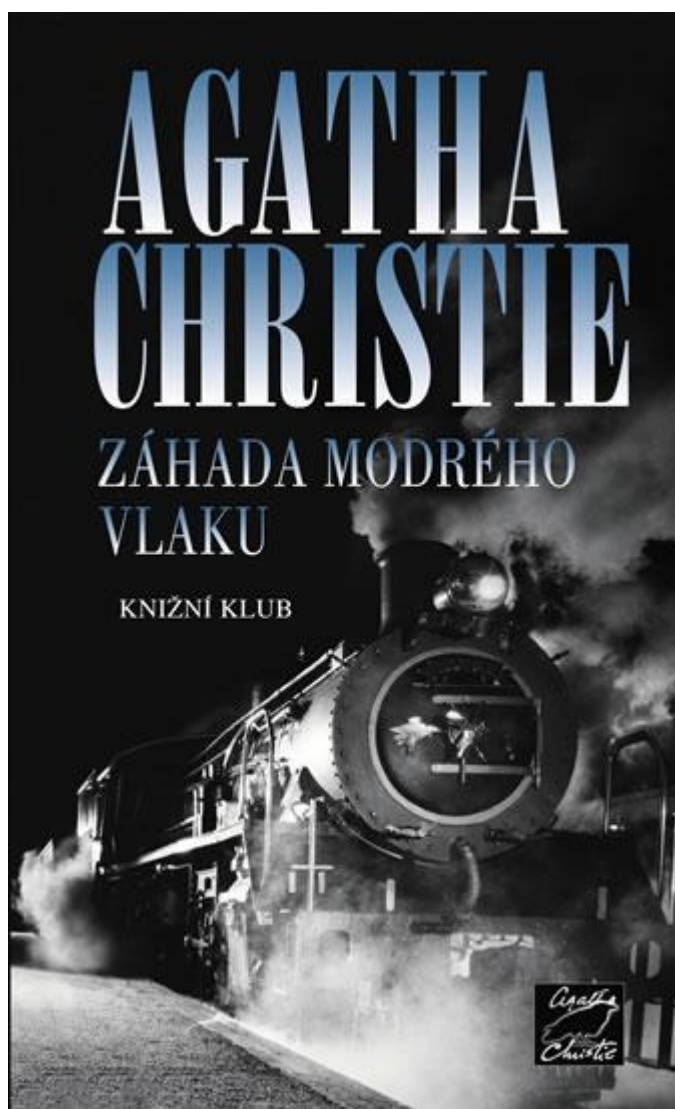
Ukázka obálky z edice „Agatha Christie“ vydávané Knižním klubem²⁰

²⁰ Autor neuveden. Bux. cz [online]. Datum publikování neuvedeno, Datum poslední revize neuvedeno [cit.2012-04-17]. < <http://www.bux.cz/knihy/91778-sittafordska-zahada.html>>.

Příloha 21

Ukázka obálky z edice „Agatha Christie“ vydávané Knižním klubem²¹

²¹ Autor neuveden. *Společnost Agathy Christie* [online]. Datum publikování neuvedeno, Datum poslední revize 2010 [cit.2012-04-17]. < <http://www.agatha.cz/dilo/roman/zahada-modreho-vlak>>.